

Den s tebou

Marsyas

Vstávám, unavená spánkem
chvilí počkám,
který z věřitelů na mý dveře první zabuší
Vstávám, rozmazlená vánkem
moje léta snad jen proudy horský říčky
časem nechtíc vytuší
s kolibřím úsměvem běhám touhle bránou k Vám

A shledávám, že je tu všechno jak má být
park je na místě, vodotrysk funí, prská
vlhko nenuceně usedlo si na mou hlavu
pár lidí opodál si snídá, tiše spolu hovoří

Na kurtech posvátný klid
čaj o páté jak má být
loudá se host poslední
já čekám co se nesní, co se sní

Blátem, plískanicí zmáčen
v šatech svatebních, když přijdeš pro mě křiknu z okna jasné né
tráviš, z dortů zbylo málo
o tvým dechu svědčí jenom chvění zadní stránky novin sobotních
Velebné ticho ruší jenom tikot hodin, co jich máš

Vtom tluče celá a ty nenecháš se splést
tak se koukni z okna uvidíš k nám kluky přes plot lézt
koňský povoz, biče švihající pohozenou lest
konec dne jak na rámu k nám večer jako včera přiváží

To se snad nemůže zdát,
poslední sen byl jen fraškou
na zeď stokrát napsanou
a do stromů tisíckrát vrývanou

Hluboce dávat, brát, sbírat
Široce dávat, brát, zívát
široce dávat, brát po špičkách
Okamžik, lokty už letí nad hlavou
svíčka se psem a oblohou
tvoří zážitek nevšední
začíná, probíhá, končí poslední
polední, ranní, půlnoční svítání
Vám, bych chtěl něco říct'
něco vám pošeptat, něco vám říct
Zelenou pastelku rumělkou
lopatkou vybarvit
těch pár chvil
na na na.....

Kráčím, za tebou jen líně
jenom co by noha nohu minula a vyrovnala pád
Vznáším obžalobu vlídně
stejně vím, že nezmění se nic, úsměv náš lesk neztratí
z touhy už po desátý zbyl jen svazek nepotřebných dní

a jak spad, tak na něj někdo v davu šláp
a v tom momentě se neozvalo vůbec žádné ách

ani mince cinknutí jen tak pro štěstí sebranou
Proč se malejm dětem říká, že jsi strůjcem svýho štěstí jen ty sám

Propršel poslední mrak
Den přišel právě jen tak
Na lžičce medu sedí
culí se šklebí, neposedí
na na na.....